

ПРЕС КЛИПИНГ

5. јул 2016.

НАСЛОВИ

Анкета Удружења синдиката пензионера: Подижу кредите, још нижи животни стандард (стр.2)

Камараш: Сменили су ме синдикалци (стр.3)

Шта је остало иза клозинга с Кинезима (стр.4)

Ко кога јури у „Јури“ (стр.6)

Очекују договорени састанак са Вучићем (стр.7)

Реформа јавног сектора и државних предузећа главна тема (стр.8)

Радничка солидарност и синдикални плурализам (стр.11)

Нагодба је увек боља од парнице (стр.12)

Да се не забораве животи дати за слободу (стр.13)

Верхејн: ЕПС запањујућ, највеће плате, услуга осредња (стр.14)

Лазард почео анализу предузећа Аеродром Никола Тесла (стр.15)

Чадеж: Отварање поглавља веома важан сигнал за инвеститоре (стр.15)

Анкета Удружења синдиката пензионера: Подижу кредите, још нижи животни стандард

Извор: Политика.рс

Обимна анонимна анкета Удружења синдиката пензионера Србије о утицају смањења пензија на свакодневни живот показује огорченост најстаријих грађана, који у 63% случајева издржавају чланове своје породице.

Значајно смањење квалитета у погледу исхране, културе и бањског опоравка.

Анкета којом је обухваћено 1.705 најстаријих грађана из 70 општина Србије показала је да 89,9 одсто испитаника не подржава одлуку владе о смањењу пензија, док 86,1 проценат не прихвата одлуку Уставног суда да је смањење пензија законито.

Анкета је потврда и да код 90 одсто пензионера, један или два члана породице има седам до 10 евра дневно за све трошкове, као и да је код пензионера који живе у заједници у 83,1 одсто случаја осиромашен породични буџет, а у 63,6 процената издржавају чланове своје породице. Један испитаник са Вождовца на пример каже да би преживео после умањења пензије мора да подиже готовинске кредите. “Огорчен сам прогресивним смањењем пензија. То није сигурно уставно”, наводи он у анкети.

Обрадом података утврђено је да су резултати поражавајући за све категорије пензионера и да су најугроженија популација управо они стари који примају пензију до 25.000 динара.

Упитник од 15 питања попунило је 1.705 пензионера – у Београду 987 упитника или 58 одсто, Војводини 166 упитника (10 одсто), остатак Србије 495 упитника (29 процената), без одговора је било 57 упитаних или три одсто.

Пензионери љути на ПУПС

Анкета потврђује да је квалитет живота, у погледу исхране, културе, климатско-бањског опоравка у више од 80 процената случајева драстично умањен.

Смањење пензија негативно се одражава и на куповину лекова (помагала), што је потврдило 85,2 одсто испитаних.

Истраживање је показало да су пензионери осим на владу и Уставни суд, љути и на ПУПС који би требало да штити њихове интересе, али због тога што то не чине на одговарајући начин, негативно их доживљава 84,6 анкетираних пензионера.

Нова иницијатива Уставном суду

У Удружењу синдиката пензионера Србије наводе да је због смањења пензија, за које нико нема одговор када ће бити враћене на претходни ниво, **покренута нова иницијатива код Уставног суда**. Ова иницијатива, поред оцене уставности тражи одговор на питање да ли постоји законски основ да пензије буду неограничено дуго умањене.

Удружење предлаже да Уставни суд прихвати ову иницијативу и по спроведеном поступку утврди да Закон о привременом уређивању начина исплате пензија у целини није у сагласности са Уставом.

Најављивану тужбу Међународном суду за људска права у Стразбуру, ово удружење није послало, јер немају званичан одговор државе, пошто Уставни суд ћути, а тамошњи суд тражи одлуке овдашњих судова. Пракса суда у Стразбуру је да у случају слања непотпуне

документације, или тужбе, будете одбијени, па се аутоматски одбијају и сви који су им се због тог проблема обратили.

Камараш: Сменили су ме синдикалци

Аутор: [Александар Микавица](#)

Док премијер Александар Вучић истиче да не жели да се бави причама рекла-казала, Камараш истиче да су његови проблеми почели када је на инсистирање министра Сертића одбио да синдикалцима повећа плате

Мандатар Александар Вучић изјавио је у Паризу да нема намеру да се бави питањем учинка недавно смењеног главног менаџера „Железаре Смедерево” Петера Камараша на основу рекла-казала, већ да ће то радо коментарисати ако буде било чињеница. Упитан да коментарише писмо које је медијима упутио Камараш, а у којем тврди да није одговоран за лоше резултате „Железаре”, Вучић је поновио да није могуће очекивати да они буду добри када је цена челика пала на 380 долара.

– Не пада ми на памет да се бавим Камарашом због рекла-казала. Могу, ако знате да ми кажете нешто чињенично – пренео је Танјуг Вучићеву изјаву, и напоменуо да има три групе са различитим ставовима.

То сада није важно, рекао је он новинарима у Паризу и додао да је најважније што је кинески партнер „Хестил” преузео „Железару” и што је „клизинг уговора” потписан пре неки дан. Скупштина привредног друштва „Железара Смедерево” донела је 25. јуна једногласну одлуку о раскиду уговора о управљању и саветовању, који је са компанијом „ХПК инжењеринг БВ” и „ХПК менаџмент”, потписан 21. марта прошле године, „због неиспуњавања и повреда уговорних обавеза од стране друге уговорне стране”, писало је у саопштењу.

Смењени Камараш изјавио је у писму јавности да није било основа за раскид уговора о менаџменту, да његова консултантска кућа „ХПК менаџмент” није учинила ништа погрешно, али и да није ни имао одрешене руке, већ су послови „Железаре” били строго контролисани, а све информације достављане министру привреде Жељку Сертићу. „Све оптужбе су злонамерне и у потпуности измишљене”, тврди Камараш. Он наводи да је о раскиду уговора о менаџменту (МСА) дошло само одлуком руководства „Железаре”, а не Владе Србије, која га је одобрила и потписала. – Зато је све то неважеће и уговор је заиста окончан на дан закључивања уговора са „Хестилом”, а не овом глупом активношћу неколико очајних појединаца – написао је Камараш додајући да су за мање од 48 сати „нови КПМГ менаџери довели ’Железару’ до застоја, стварајући држави велике губитке и потрес на тржишту”. Камараш тврди да је влада и током трајања уговора са „ХПК менаџментом”, преко Бориса Милошевића из КПМГ-а и његових људи, као и Жељка Сертића, имала потпуне информације и контролу над челичаном.

Камараш је истакао да је у пословању, како би се заштитио од евентуалних напада неке будуће владе, уговоре с компанијама с којима је лично близак или било ко из његовог тима слао на одобрење Надзорном одбору на чијем је челу Бојан Бојковић. Навео је да је осмислио тај систем као заштиту у случају напада неке будуће владе, уз опаску да то сада „изгледа мудро”.

„Министар је требало да нам упути Писмо упозорења, на пример у случају да обртни капитал опада испод поменутог износа, и да нам да 120 дана да исправимо ситуацију. Уколико промена не буде учињена, они би имали право да раскину уговор о менаџменту” рекао је Камараш.

„ХПК је покренуо и кривичну истрагу против немачког добављача са власником из Русије коме је исплаћен аванс за сировине који прелази 100.000 долара, које ова компанија није никада доставила, нити је вратила аванс. Уговор су потписали Иван Милошевић и Бојан Бојковић 2014. године”, написао је он.

Камараш додаје и да су га синдикати нападали јер је ХПК одбио да обнови уговоре са три репрезентативна синдиката који им је „пружио бенефиције изнад и изван закона” укључујући и плате двоструко веће од оних које би по закону требало да имају, а није хтео да потпише, како је навео, чак ни кад је то директно наредио Сертић.

Камараш подсећа да је ХПК преузео руководство 20. априла, указујући да у прва три месеца прошле године није имао утицај на управљање, па су за финансијске резултате за тај период у потпуности одговорни претходни менаџери. „Тржиште је било добро током прва три месеца 2015, а резултати под руководством Бојковића и Милошевића, а под контролом Сертића, били су потпуна катастрофа. Губици, упркос добром финансијском оквиру будући да је Влада Србије уложила сто милиона долара у фабрику у децембру, били су огромни. Тржиште руде гвожђа је опадало, али је Бојковић куповао руду од добављача чије су цене расле. Менаџмент у потпуности није био способан да води комплексну производњу фабрике. Једна тона течног метала износила је 470 долара, а ХПК је смањио на 256”, написао је Камараш и навео и да је циљ уговора о менаџменту био да одржи фабрику оперативном до приватизације – максимално три године.

За 14 месеци, навео је, ХПК је постигао немогуће и одржао „Железару” оперативном све док је премијер није продао „изванредном купцу”.

Министарство: „Камараш скида одговорност”

Иза писма јавности господина Петера Камараша директора и власника „ХПК менаџмента” стоји покушај да, пред пословним круговима, домаћом и међународном јавношћу, са себе скине одговорност за раскид уговора са „ХПК менаџментом” јуна 2016.

Главни циљ Министарства привреде био је очување производних капацитета „Железаре Смедерево” у највећој могућој мери, и остваривање претпоставки за дугорочно запошљавање радне снаге, као и остварење даљег економског напретка Републике Србије.

Министарство привреде наводе Камараша оцењује као злонамерне и тенденциозне. На жалост, ово није први покушај замене теза господина Камараша.

Сасвим супротно таквој пракси, Министарство привреде следи законом дефинисану обавезу да штити интегритет и економске интересе Републике Србије и њених грађана. Зато се неће упуштати у даље полемике већ је окренуто будућности и новим пословним перспективама.

Бојковићев одговор Камарашу

Члан Надзорног одбора Бојан Бојковић је смењеном менаџеру „Железаре” поручио да треба да каже зашто није испунио уговорне обавезе, како је злоупотребио Надзорни одбор, по којој је цени набављао сировине у Украјини, а затим продавао „Железари”...

Бојковић је затражио од смењеног менаџера и да одговори зашто је „Железара” била приморана да има само једног купца и добављача током његове „владавине”, а то је управо Камарашова фирма „Пицаро”.

Шта је остало иза клозинга с Кинезима

Аутор: [Оливера Милошевић](#)

Нема сасвим невиних у послу између државе, њених представника и ХПК управљачког тима

Смедерево – Кинески „Хестил” последњег дана јуна и званично је преузео смедеревску челичану. Нови власник пословаће под именом „Хестил Србија ајрон енд стил”. Привредно друштво „Железара Смедерево” отишло је у историју, али је и после фамозног клозинга много питања остало отворено. Бар за грађане Србије.

Шта смо „наследили” после коначног затварања трансакције с Кинезима, главна је непознаница. Колики је тачно дуг преузела Србија закључно с 30. јуном? Шта се све крије иза брзопотезног раскида уговора с ХПК-ом, пред сам улазак Кинеза, који би ионако престао да

важи? Симптоматично је како то држава пуних седам месеци није знала да Петеру Камарашу константно мањка обртни капитал, да је на своју руку у посао увео трећу (своју) фирму за транспорт, да плаћа сировине другој својој фирми, пре уговорених рокова...? Све то, и још много више, стављено је на терет „ХПК менаџменту”, у одлуци о раскиду посла. Ако је држава ово знала, зашто је ћутала до 25. јуна?

Камараш за „Политику” каже да је Влада Србије сваког тренутка знала шта се дешава у „Железари”, преко КПМГ-а, кога је задужила за мониторинг.

– Нисам могао ни кафу да купим без њиховог одобрења и потписа . За све, сваки уговор, рачун, плаћање био је неопходан дупли потпис, могли су да блокирају било шта. Влада је имала све информације о нашем пословању, буквално у реалном времену, преко КПМГ. Све што је ХПК урадио било је уз одобрење друге стране, од ситница до крупних и правно обавезујућих ствари – каже Камараш, тврдећи да ниједна оптужба није тачна.

А да ли је тачно ово што тврди Камараш, питали смо првог човека КПМГ-а Бориса Милошевића. Саслушао је питање и кратко рекао:

– Журим на клозинг, фокусирани смо сада на то. Извините, али немам времена да одговорим, сада нам је битније да завршимо трансакцију.

Неколико дана раније „Политика” је и Министарству привреде послала сет питања о истој теми. Стигао нам је уопштени одговор да је министарство упознато с одлуком о раскиду уговора с ХПК-ом, као и са „свим чињеницама о неиспуњавању и повредама уговорних обавеза које су довеле до раскида и у потпуности подржава донету одлуку скупштине”. Наводе да је уговор раскинут у најбољем интересу Србије, како би се обезбедио несметан завршетак приватизације, те да кинеска страна нема никакве везе с раскидом уговора с ХПК-ом. Дакле, ХПК је ипак прекршио неке договоре, законе, правила. Одговори на конкретна питања су изостали. Да ли они леже у тајном уговору с ХПК-ом који се и даље скрива од јавности? Из уговора с Кинезима, који смо видели, знамо да је „Хестил” „Железару” узео „чисту”, без репова из прошлости. Све што не угрожава њихов интерес не тангира их много, укључујући и однос државе с претходним менаџментом. Нове газде уводе и нова правила. Ако читамо између редова изјаву Сонга Сихаија, новог директора челичане, јасно је да Кинези само желе ред и рад, који ће, како је рекао, наградити бонусом.

Међутим, додатну збрку у целу причу унела је, додуше још непотврђена информација, да словачки менаџмент ипак наставља да ради с Кинезима у Смедереву.

Ако се ово испостави као тачно, питање је шта је навело „Хестил” да сарађује с Камарашем који је, према тврдњама српске владе, склон кршењу договора?

Један је сигурно прекршио. „Железара” под његовим вођством није остварила договорени профит већ је направила знатно већи минус од оног који је Камараш затекао. Цене челика на тржишту његово су оправдање. То оправдање прихватио је и сам премијер који на питање да ли ће Камараш сносити последице каже да ће одговарати ако буде разлога.

Шта је са сировинама које је држава убацила у „Железару” непосредно пред долазак ХПК, да ли је Камарашева фирма „Пикаро” могла да буде и добављач сировина и купац готових производа и посредник у продаји, колико смо њему и његовом тиму плаћали за такве трансакције... само су нека од питања.

Дани пред нама свакако ће решити многе дилеме. Клозинг не може да затвори баш све. Јер, једно је сасвим извесно: нема сасвим невиних страна у послу између државе и њених представника и ХПК управљачког тима. Да ли ће неко бити одговоран, ко, када...? Показаће време.

Ко кога јури у „Јури”

Аутор: Милоје Поповић Каваја

Запослени у „Јури” у Лесковцу – а „Јуре” има у још два места у Србији – жалили су се протеклих месеци да им Јужнокорејци не дозвољавају да током радног времена оду ни у тоалет, а да не говоримо о пушачким паузама и изласку с посла због породичних обавеза. Па се ту износе приче које остављају лош утисак о нашим страним газдама.

Део медија подржавао је радничко незадовољство, државни функционери се нису изричито изјашњавали, а ја сам се тим поводом сетио једног мог боравка у Јужној Кореји, има томе 25 година, када сам се, заједно с представницима многих земаља, на лицу места упознао с развојем и привредним системом те земље, начином рада и живота Корејаца. Јужна Кореја је, наиме, 1950. године, после крвавог корејског рата, имала национални доходак од 57 долара, а 1989. већ 25.000, док данас има 45.000.

Кад је семинар завршен, домаћини су нас анкетирали: шта сваки учесник сматра да је (од двадесетак понуђених одговора) главни фактор тако брзог напретка њихове земље. Наведени су: стране инвестиције, посебно америчке, природна богатства, систем и реформе, менаџмент, трудољубивост и радне навике. И гле: највећи број нас је, касније смо сазнали, написао да је радна дисциплина и трудољубивост један од главних фактора.

Пресадити у Србију обичаје и стандарде који важе за Корејце тежак је посао Корејце и у Азији сматрају једним од највреднијих народа. Ни у институту где смо имали петодневни семинар, ни у фабрикама које смо посетили, никога, сем службених лица и радника безбедности, нисмо срели у ходницима. Рекли су нам да се ходници у установама зими не греју, ради уштеде, али и зато што нема потребе, јер сви су на радним местима. Запослени у погонима које смо обилазили нису уопште обраћали пажњу на нас посетиоце – били су концентрисани на своје машине и алате. У двориштима фабрика – никога сем оних који брину о хигијени и баштама, на улицама такође мало света. „Ми пружамо све услове нашим радницима, бринемо о њиховом стандарду, становању, породицама, школовању деце, али тражимо радну дисциплину и поштовање радног времена”, причао нам је наш домаћин у тадашњој фирми „Samsung cornig”. На семинару смо сазнали да су по неким статистикама Корејци у то време радили 40 одсто више од Американаца, а 25 одсто више од Јапанаца. Ево сада Корејаца код нас, у другом амбијенту. У земљи која је неколико деценија имала радничко самоуправљање и где су радници, иако нису били власници, одлучивали о многим важним питањима, а директори и менаџери морали да гутају и одлуке које им се нису допадале. То самоуправљање се надовезивало и на многе ратове вођене на овим теренима, на некадашња робовања великим империјама, на специфичне обичаје. Наш човек је навикао на другачији приступ раду, који се разликује од корејског и многих других народа на далеком азијском континенту. И не само од њих.

Наш човек воли и свечаности, воли да слави јубилеје и рођендане, да иде на свадбе, да поштује празнике. А крсно име и славе су светиња. Народ смо друкчијих навика и обичаја од корејских. Неспоразуми због којих се сада у „Јурама” у Србији јуре менаџери, с једне, и неки радници и њихове синдикалне вође, с друге стране, свакако произлазе из непознавања нашег менталитета. Требало је да се Корејци више упознају с нашом традицијом и да свој приступ мало прилагоде нашем тлу и ветровима који овде дувају. Пресадити у Србију обичаје и стандарде који важе за Корејце тежак је посао, јер су Срби по менталитету отпорни на такве покушаје. Да су Корејци мало више проучили, пре него што су кренули у производњу и рад, наш менталитет и обичаје, свакако би се нашла нека решења која би задовољила обе стране. Грешка је и у томе што с наше стране (од државе или локалних власти) није било одговарајуће едукације у вези са обичајима и стандардима рада и пословања у далекој земљи из које су

дошли да инвестирају код нас. У свом интересу, разуме се, али корисном и за нас. Нека златна средина би се нашла и неспоразума каквих сада има не би било или би их било знатно мање. Наши људи, на чију вредноћу и способност се ретко жале у западноевропским земљама или у Америци, и овде би се показали како треба, па „Јура“ ујдурме не би ни било.

**Публициста и књижевник*

Danas.rs

Очекују договорени састанак са Вучићем

Пише: З. Радовановић. Крагујевац

*** Синдикати верују да ће добити више информација о разговору премијера у торинској централи Фијата * У Крагујевцу најављено отварање нове фабрике која би требало да апсорбује вишкове из производње Фијата и његових коопераната**

Након једнонедељне паузе, у компанији Фијат Крајслер аутомобили Србија (ФЦА Србија) производња све три верзије модела „Фијат 500Л“ поново је покренута.

Производни процес уобичајено је организован у три радне смене, с тиме што се не очекује да ће са производних линија да силази до сада стандардних 600 до 650 возила дневно, већ нешто мање. Колико мање, сазнаће се наредних дана.

У ФЦА Србија у току је, 27. јуна започето пријављивање радника за добровољни одлазак из фабрике, које ће, као што је већ и најављено, трајати до петка, 8. јула. У фабричком синдикату тврде да се доста запослених и даље интересује за понуђени социјални програм којим су, зависно од дужине радног стажа, предвиђене отпремнине од 4.800 до 12.000 евра, али да не знају колико се радника до сада изјаснило да добровољно оде из фабрике. Те податке, наводе у синдикату, има менаџмент компаније, који ће, највероватније, тим поводом да се огласи крајем седмице.

Према ранијим информацијама, из ФЦА Србија би, крајем августа, паралелно са укидањем једне од три производне смене требало да оде, добровољно, или по списковима као технолошки вишак, 900 од укупно 3.200 запослених, док би у кооперантским фирмама (Мањети марели, Сицит, Џонсон контрол и ПМЦ) радна места требало да напусти више стотина радника.

- Очекујемо да се, према прошлонедељном договору у Влади Србије, сутра или прекосутра, поново састанемо са Александром Вучићем. Премијер би менаџменту ФЦА Србија и нама из синдиката, након прошлонедељног разговора са „другим човеком“ Групације Фијат Крајслер, Алфредом Алтавиллом, требало да пренесе нешто више детаља од онога што је, након повратака из Торина, саопштио домаћој јавности - рекао је нашем листу председник синдиката у ФЦА Србија Зоран Марковић.

Подсетимо да је Вучић, непосредно после повратка из Торина, обавестио домаћу јавност да је будућност Фијата у Србији загарантована, те да ће та компанија у Крагујевцу да остане још „много година“. Потврдио је да ће једна производна смена да буде укинута и најавио да ће изнова да разговара са Владимиром Путином и Дмитријем Медведевим о извозу „фијата“ у Русију. Обећао је и да ће ауто-пут од Крагујевца до Коридора 10, што је уговорна обавеза државе према Фијату, да буде завршен до 2018.

Вучић је, међутим, истакао да „зна нешто више“ кад је реч о крагујевачком Фијату, али да нема овлашћења да о томе говори. У синдикату ФЦА Србија аутомобила очекују да ће на састанку да чују шта је то „нешто више“ што није могло да се саопшти најширој јавности. Наравно, највише

их интересује када ће крагујевачка фабрика да добије нови модел аутомобила, као и да ли ће у Крагујевцу скорије да почне са радом нова фирма за производњу ауто-делова која би, како им је Вучић минуле седмице најављивао, требало да упосли између 1.000 и 1.500 радника, односно онолико колико ће их, после августовског „Ферагоста“, остати без посла у погонима овдашњег Фијата и његових коопераната.

Реформа јавног сектора и државних предузећа главна тема

Пише: Дејан Јововић, научни саветник - редовни члан НДЕС

*** Руф: Сваки разговор о платама у јавном сектору и пензијама мора да крене од веома тешке демографске ситуације * Иза похвала ММФ Србији крију се и озбиљни захтеви за резovima, који се од Владе очекују у јавним предузећима и редовима запослених у државној управи**

Мисија ММФ коју је предводио Џејмс Руф боравила је у Београду од 9. до 21. јуна ове године, ради завршетка четвртог разматрања резултата у спровођењу актуелног станд-бу аранжмана из предострожности, али и у вези са наредним, петим тромесечним разматрањем.

Током посете мисије разматрана су најновија макроекономска и фискална кретања, реализација обавеза предвиђених програмом за прво тромесечје 2016, као и мере економске политике за наредни период. Посебна пажња посвећена је спровођењу структурних реформи, које треба да обезбеде конкурентност привреде, раст и запосленост.

Кључна питања приликом ове посете била су поред макроекономске и фискалне ситуација, реформа јавног сектора, реформа јавних предузећа и оних у реструктурирању. Најважније су рационализација запослених у јавном сектору, реструктурисање великих државних предузећа као што су ЕПС, Србијагас и Железнице и завршетак процеса приватизације највећих предузећа у власништву државе, међу којима су и РТБ Бор, Ресавица, Петрохемија, итд. После завршетка преговора била је заједничку конференцију за новинаре. Србија је добила похвале за стање јавних финансија, али је морала да образлаже зашто касни отпуштање вишка запослених у јавном сектору и спровођење реорганизације великих јавних предузећа. Србија је са ММФ-ом закључила у фебруару 2015. трогодишњи станд-бу аранжман из предострожности вредан 1,2 милијарде евра, али се влада више пута изјаснила да је њено опредељење да не повлачи тај новац. До сада су три ревизије аранжмана закључене с позитивном оценом, а четврта, која је започета уочи ванредних парламентарних избора, још није закључена. Из ММФ су тада објаснили да је то уобичајена пракса пред изборе, да та институција отвори, али не закључи ревизију, објаснивши то тиме што влада у техничком мандату нема овлашћења да примењује договорене мере.

Током претходних разговора, подсећају из Народне банке Србије, изнете су оцене да је инфлација ниска и стабилна, фискални дефицит од 3,7 одсто БДП у 2015. је на најнижем нивоу од 2008, а да програм реформи финансијског сектора добро напредује.

Шеф мисије ММФ за Србију Џејмс Руф изјавио је на почетку најновијих преговора да повећање плата и пензија у овој години не долази у обзир, због кашњења рационализације јавног сектора, а како је рекао, ММФ не види простор за повећање ни у 2017. Руф је рекао да сваки разговор о платама у јавном сектору и пензијама мора да крене од веома тешке демографске ситуације. "Јавни сектор запошљава више људи него приватни, а за исти посао исплаћује веће зараде. Уз то, на сваког радника који уплаћује доприносе у пензијски, систем долази пензионер. Зато се првобитни програм ослањао не само на значајна смањења броја запослених у јавном сектору, већ и на потпуно замрзавање плата и пензија током три године", објаснио је шеф мисије ММФ.

Повећање плата у јавном сектору и пензија ће морати да сачека шесту ревизију текућег аранжмана Србије са ММФ, после које ће се знати каква ће бити година у целини. Упитан да коментарише оцену Фискалног савета да је 75.000 људи које би требало отпустити превише, Руф одговара да влада још није у позицији да са извесношћу каже колики би требало да буде коначан број отпуштених. "Министарство државне управе и локалне самоуправе, Светска банка и други, обављају важне припремне активности, али ће нова влада, укључујући кључна министарства у смислу потрошње - као што су здравство и образовање - морати да то преточи у јасне планове за области у којима може да се смањи број запослених, као и области у којима је потребно више запослених. Од смањења укупног броја, објашњава, још је важнији процес прерасподеле ресурса да би се обезбедило делотворније пружање јавних услуга у будућности, а зато се и говори, истакао је, о "рационализацији" уместо само о отпуштањима. На питање да ли ће ММФ, поводом завршетка четврте ревизије текућег аранжмана са Србијом, инсистирати на повећању цене струје, Руф је подсетио да је предвиђено постепено поскупљење електричне енергије током неколико година, као један од елемената реструктурирања Електропривреде Србије.

Он је истакао да је буџетски дефицит Србије у 2015. био знатно бољи него што је било пројектовано и да се ММФ нада да ће и у 2016. бити нижи од предвиђеног. "Нерешавање вишегодишњих структурних слабости у српској економији значило би спорији раст, вишу незапосленост и успоравање приближавања западноевропским животним стандардима. То би на крају угрозило досадашње фискално побољшање и вероватно успорило процес приступања ЕУ", рекао је Руф.

ММФ се сагласио да се подигне процена раста БДП у Србији за 2016. са 1,8 на 2,5 одсто. То ће помоћи да се уклапамо у мере фискалног прилагођавања, да останемо на путу одрживог раста у наредним годинама.

У техничком смислу посматрано, борд директора ММФ не може да одобри ревизију техничкој влади. То у нашем случају значи да је мисија, обавила технички део посла, али да ће до закључења ових ревизија влада морати да се формира. До заседања борда наша влада ће морати да испуни и неке конкретне услове. Неки од услова биће везани за рационализацију, односно за отпуштање у јавном сектору. До заседања борда директора ММФ, наша влада ће морати да докаже да је број људи у јавном сектору мањи за 14.500.

На крају посете, мисија ММФ је издала саопштење за штампу, где су изражени ставови тима ММФ и не морају да представљају одраз ставова Извршног одбора ММФ (односно борда директора). Иза похвала ММФ Србији крију се и озбиљни захтеви за резovima, који се од Владе очекују у јавним предузећима и редовима запослених у државној управи. То су биле кључне тачке спорења током званичних разговора Владе и ММФ. Прве званичне изјаве са обе стране биле су пуне хвале и оптимизма, али у Влади Србије добро знају да ће ММФ бити упоран у својим захтевима, пре свега у погледу отпуштања и смањења трошкова у јавним предузећима.

Потребна је одлучнија реформа државних предузећа

Мисија ММФ водила је конструктивне разговоре са техничком владом и постигла споразум на нивоу тима са властима о политикама потребним да би се окончале четврта и пета ревизија СБА. Споразум подлеже потврди од стране нове владе, завршетку активности које се тичу кључних структурних, фискалних и финансијских мера, као и одобрењу од стране руководства и Извршног одбора ММФ. Разматрање од стране Извршног одбора је оквирно заказано за крај августа. Окончањем ревизија ће додатних 117 милиона СДР (око 147 милиона евра) бити стављено на располагање Србији у оквиру СБА, чиме ће укупан расположиви износ достићи 608 милиона СДР (762 милиона евра). Власти Србије су најавиле да не намеравају да повлаче средства расположива у оквиру аранжмана.

Добри резултати економског програма Србије се настављају. Економски раст јача, подржан значајним инвестицијама и повећањем нето извоза. Инфлација је остала на ниском и

стабилном нивоу, мада испод циља, због увозних цена и цена прехранбених производа које су биле ниже од очекиваних. Екстерни дефицит биланса текућих трансакција опада захваљујући значајним извозним резултатима. Сада очекујемо да ће у 2016. години реалан раст БДП износити 2,5 процената, а инфлација 1,3 процента.

Српске власти настављају да постижу важан напредак у фискалној консолидацији. Добри фискални резултати из 2015. године настављају се и у 2016. години и сви квантитативни циљеви извршења у оквиру програма за крај марта су реализовани, а већина у значајној мери и пребачена. Под условом да се до краја године настави боља наплата прихода и рационално извршење буџетских расхода, у 2016. години дефицит општег нивоа државе би требало да опадне на око 2,5 процената БДП, у поређењу са првобитним циљем од 4 процента БДП, чиме би била забележена још једна година фискалних резултата који су значајно бољи од пројектованих.

Међутим, и даље постоје важни изазови које треба превазићи да би се постигло трајно побољшање фискалне ситуације и да би Србија бележила виши раст у средњорочном периоду. У фискалној области, потребни су даљи напори да би висок јавни дуг Србије почео да бележи стабилан и одржив пад, уз стварање простора за неопходне јавне инвестиције и обезбеђење резерви за потенцијалне фискалне ризике. Одлука о рационализацији јавног сектора из децембра 2015. године је реализована у складу са планом и влада је опредељена да настави са реформом државне управе на основу дубинских функционалних анализа које се спроводе у сарадњи са Светском банком. Та реформа ће унапредити ефикасност јавног сектора и истовремено допринети потребном снижењу дефицита. Неопходно је јачање оквира за јавне инвестиције, укључујући пажљиву анализу исплативости свих пројеката и интеграцију са националним развојним приоритетима да би се обезбедило ефикасно коришћење јавних ресурса и обуздали с тим повезани фискални ризици.

Потребна је одлучнија реформа државних предузећа, укључујући велика јавна и рударска предузећа. Током дужег низа година, пропуст да се неефикасна и неодржива државна предузећа реструктурирају представљао је велику препреку расту у којем би главну улогу играо приватни сектор и доводио је до честог преузимања обавеза државних предузећа у јавни дуг. Остварен је важан напредак у стварању равноправних услова за пословање државних и приватних предузећа и решавању питања неких од стратешки важних државних предузећа која су обухваћена програмом. Међутим, реализација значајнијих позитивних ефеката захтева одлучније реструктурирање великих државних предузећа, укључујући ЕПС, РТБ Бор и Ресавицу. Једини одржив начин да се заштите радна места у државним предузећима, а да се притом не посеже увек изнова за средствима пореских обвезника да би се предузећа спасавала, јесте њихово реструктурирање да би се обезбедила њихова одрживост на комерцијалним основама.

Мисија ММФ подржава опрезан став НБС у релаксирању монетарне политике. Простор за даља снижавања каматних стопа ће зависити од кретања инфлаторних очекивања, даљег развоја ситуације у погледу неизвесности на међународним финансијским тржиштима и даљег унапређења фискалне позиције.

Реформа финансијског сектора добро напредује и допринеће живљој економској активности путем унапређене финансијске стабилности и интермедијације. Прошлогодишње специјалне дијагностичке студије квалитета активе банака потврдиле су добро финансијско стање свих системски важних банака и банке примењују препоруке да би се позабавиле битнијим слабостима које су студије идентификовале. План реформи у финансијском сектору за 2016. годину фокусиран је на две области: као прво, на реформу државних финансијских институција и, као друго, на пуну имплементацију стратегије за решавање проблематичних кредита - што већ доприноси смањењу високог нивоа проблематичне активе у кредитним портфељима банака.

Радничка солидарност и синдикални плурализам

Пише: Срећко Михаиловић, сарадник Центра за развој синдикализма

Ово је, почев од 26. маја 2014. године, на овом месту у Бизнис додатку листа Данас, стоти текст о разним радничким и синдикалним питањима.

Десет аутора, сарадника Центра за развој синдикализма и синдикалних активиста објавило је овде укупно око 300 страна текста (близу 600.000 карактера). Писали смо о различитим темама, од питања ревитализације синдиката до серије текстова о прекаризацији рада и радничког живота. Мало је било јавних реакција на наше писање, нешто више приватних, како од наших познаника, тако и од непознатих читалаца Данаса. - Нисмо се уморили после стотог текста, али ћемо направити двомесечну паузу и од јесени наставити започето. Прва серија текстова која долази на јесен односиће се на тему "Могућност радничке солидарности у условима синдикалног плурализма".

Да ли у нас постоји радничка солидарност? Ако постоји, зашто онда нема солидарности између синдикалних организација? Ако међу радницима нема солидарности, да ли је можемо очекивати међу синдикатима? Да ли синдикати нешто раде на ширењу или тек буђењу радничке солидарности? Да ли нешто раде на међусобној солидарности? Да ли су уопште реално могуће радничке организације - без солидарности? Ако нема солидарности, шта онда доминира у међусиндикалним односима: равнодушност или свађе и сукоби?

Да не постоји, можда, нека несолидарност, нека неједнакост и нека дискриминација између синдиката? Ту је и питање о могућој дискриминацији синдиката према радницима, иако то питање може да изгледа сулудо. Но, заиста, да ли синдикати врше дискриминацију према радницима? Ако синдикати раднике виде само у онима који су запослени у сталном радном односу, а не и оне који раде на одређено време или повремено и привремено, а не и оне који су незапослени, а не и оне који су пензионисани; па шта је то онда ако не дискриминација радника!

Да ли Закон о раду подржава дискриминацију радника? Ево, АСНС тврди да закон на основном нивоу синдикалног организовања подржава дискриминацију лидера синдиката који нису репрезентативни а по одредбама тог истог Закона о раду.

Да ли су синдикати који су изведени до републичког нивоа заиста толико различити да то оправдава постојање шест синдикалних централа и не знам колико, "кућних" синдиката? У чему су разлике? Да ли су синдикални лидери у стању да наведу барем две-три битније разлике између њиховог и других синдиката? Ако нису, чиме објашњавају своју организацијску "посебност"? Да ли је истина да се разлике траже по сваку цену?

Чињеница је да синдикалне централе нису једнаке по много чему, али да ли је то разлог за одсуство договора о минималном акционом јединству око најважнијих радничких питања? На пример, да ли је разлика у синдикалном "богатству" - чланарина, имовина - довољан разлог за посебно организовање? Да ли су поменуте разлике и разлике у висини новца за изнајмљивања простора за рад синдикалних централа, једна од ретких разлика између синдиката?

Тешко је оспорити тврдњу да сваки синдикални активиста може навести далеко више података о томе како су сви синдикати исти, а много мање о томе колико су они различити. Па, пре свега, зар синдикати нису исти по немоћи да се изборе за равноправну позицију са осталим социјалним актерима (тзв. социјални партнери) у тзв. социјалном дијалогу? Зар нису исти по немоћи да се изборе за достојанствени рад, за радничка права и интересе, за пристojни "минималац"? Зар нису исти по томе што немају снаге да се супротставе тенденције десиндикализације? Зар нису исте по томе да су основне синдикалне организације увек спремније, ако имају пара, да те паре употребе за "радничке спортске игре" а не за оснивање штрајкачких фондова? Уосталом, зар нису исти по одсуству спремности да раде заједно за

радничка права и интересе?

Кажу да у Железницама Србије има више од 25 а мање од 30 различитих синдикалних организација. Ту су и они синдикати за које многи тврде да немају ниједног јединог члана, али су ту и четири репрезентативна синдиката (?!). При том, Железнице Србије сусрећу се са проблемима већим но икад, а најављено је и до сада најбројније отпуштање радника. - Да ли ови бројни и углавном разједињени синдикати могу нешто да учине за раднике и за железницу?

Ових дана на хрватском Радничком порталу ([хттпс://www.радници.орг/добар-смјер-жељезницара/](http://www.радници.орг/добар-смјер-жељезницара/)) читамо да је недавно "најављено спајање двају највећих жељезничарских синдиката (СЖХ и СХЖ)" и да то "представља битан корак према оснаживању радничке позиције у будућим преговорима око реструктурирања жељезнице. Снажни жељезничарски синдикати, радничка солидарност и политизација радничких проблема нужни су предувјети да би се данас расцјепкан и неефикасан ХЖ спасио од пропадања и отргнуо из руку неспособних управа те омогућио жељезници да развије своје потенцијале и постане будућност модерног промета, а не тек успомена на неку "бољу прошлост".

Да ли синдикални плурализам повећава или смањује друштвену моћ и утицај синдиката или је повећавају, као што неки тврде? Да ли постоји иједно важно питање око којег синдикалне централе могу да се сложе и да заједно заступају тај заједнички став? Зар није тачно, да синдикална слога и солидарност расте са опадањем нивоа синдикалног организовања, па да је слога и солидарност најмања на републичком нивоу а највећа на основном нивоу синдикалног организовања? Да ли неслога, свађе и сукоби иду одозго надоле или обратно.

Да ли постоји барем нека шанса за нормалну комуникацију шест синдикалних централа? Да ли синдикални лидери могу да седну за исти сто и разговарају о најважнијим радничким и синдикалним питањима без "зле крви"? Да ли је могућа радничка и синдикална солидарност у условима синдикалног плурализма?

Нагодба је увек боља од парнице

Аутор:Д. У.

Грађани у Србији у последње време све више желе да своје радне спорове, међу којима су и они који се тичу мобинга, односно злостављања на раду, реше мирним путем, а не пред судом.

По подацима Републичке агенција за мирно решавање радних спорова, само у току првих шест месеци ове године број покренутих поступака за мирно решавање радних спорова који се воде пред арбитрама Агенције, више је него дуплиран у односу на укупан број у 2015. години.

У 2015. години пред Агенцијом покренута су 284 индивидуална радна спора, а у 2016. години 625, од којих је већ решено 176, а 115 предлога за покретање поступка је одбачено због стварне ненадлежности.

Свој спор пред Агенцију могу изнети сви запослени и послодавци, било из јавног сектора, било из приватног, а трајање поступка је Законом о мирном решавању радних спорова орочено на месец дана.

Поступак је бесплатан за странке, односно пада на терет државе, па и није чудо што се број заинтересованих повећава.

Када су у питању поступци за мобинг, грађани су у току прошле године покренули укупно 73 поступка пред Агенцијом, а за првих шест месеци 2016. године 40.

То је један од веома честих разлога за покретање спора пред Агенцијом, која је због тога у априлу ове године увела бесплатну телефонску услугу – СОС мобинг, ради боље информисаности запослених о томе шта је мобинг и која су њихова права и могућности заштите. За прва три месеца на том броју било је укупно 954 позива.

Услуга функционише тако што грађани с фиксног телефона позивом бесплатаног броја 0800/300-601 и бирањем опција од 1 до 5 добијају ближе информације о томе шта је мобинг, које радње подразумева и који модели заштите постоје у правном систему Србије, међу којима је и судска заштита.

С друге стране, по подацима Вишег суда у Београду, у 2015. години покренуто је 162 поступка за мобинг, од којих је решено 54, а у 2016. години од 70 покренутих поступака решено је седам.

Остали поступци су у току.

Међу решеним предметима за сада нема усвојених тужби за мобинг, већ су поступци окончани на други начин, било тако што су тужбе одбијене, одбачене, било тако што су подносиоци одлучили да их повуку или се суд огласио ненадлежним и слично.

О државном трошку

Директор Агенције Миле Радивојевић сматра да институт мирног решавања радних спорова постаје све афирмисанији, као и да грађани, судећи по броју предмета, препознају његове предности.

Он је истакао да ће Агенција и у наредном периоду наставити кампању промовисања предности тог института и информисања свих запослених и послодаваца, истичући да предности тог вида решавања спорног радног питања јесу брз, стручан и бесплатан поступак. Наиме, по Закону о мирном решавању радних спорова, поступак треба да се оконча у року од 30 дана, тако што арбитар с листе арбитара и миритеља Агенције доноси решење, махом прихватљиво за обе стране у спору.

Трошкови самог поступка падају на терет државе, а Влада Србије је пре годину дала препоруку свим корисницима јавних средстава да радне спорове решавају пред Агенцијом, а ради уштеде непотребних трошкова у судским поступцима.

Да се не забораве животи дати за слободу

Аутори: М. Мр., В. Јанков

КИКИНДА: Венце на споменик жртвама фашизма у центру града у Кикинди, поводом 4. јула Дана борца, положили су делегације локалне самоуправе и СУБНОР-а, а комеморативни скупови су још уприличени у Накову и Банатској Тополи.

Крај спомен обележја у Кикинди, на скупу је истакнуто да у заборав не смеју да падну они који су дали своје животе и омогућили нам да живимо у слободи. Професор историје Марко Милошев подсетио је да се у некадашњој Југославији 4. јул обележавао као Дан борца, јер је тог дана 1941. Главни одбор Комунистичке партије Југославије донео одлуку о покретању оружаног устанка и формирању партизанских одреда за борбу против фашистичких окупатора, чему су се одазвали комунисти и патриоте овог краја.

Милошев је апеловао на младе да се са више пијетета односе према значајним историјским догађајима, а позвао је Кикинђане да се укључе у обележавање Дана устанка 7. јула на Фрушкој гори, где ће организовати одлазак.

Бечеј: Отворена спомен соба

БЕЧЕЈ: Борци највеће потиске општине на пригодан начин обележили су Дан борца комеморацијом крај спомен обележја Заједничке гробнице на православном гробљу у Бечеју.

Окупљени, међу којима није било представника локалне самоуправе, минутом ћутања одали су почаст свим жртвама ослободилачких ратова, а венце су положили представници борачке организације, Савеза самосталних синдиката Србије, СПС...

Представници борачке организације обишли су и гробне хумке истакнутих бечејских бораца из Другог светског рата и положили цвеће на њихове вечне куће.

У просторијама ОО СУБНОР је почасни грађанин Бечеја Михајло Шевић отворио спомен собу, који је своју идеју реализовао својим средствима.

- За мене је ово велики дан и овај спомен зид је би требало да буде пионирски корак за стварање праве спомен собе НОР-а. Очекујем да се, после фотографског представљања Првог стрељања 11. новембра 1941. године и фотографија укупно 17 погинулих бораца против фашистичког окупатора, ускоро на сличан начин представи Друго стрељање 20. јануара 1942. године и поставе фотографије осталих жртава из времена од пре више од седам деценија - рекао је између осталог Михајло Шевић.

Верхејн: ЕПС запањујућ, највеће плате, услуга осредња

Извор: Н1

"Електропривреда Србије је запањујући пример. То предузеће има највеће плате у земљи, а услуга му је (у најбољем случају) једва осредња", написао је шеф канцеларије Светске банке у Србији, Тони Верхејн и истакао да ће струја морати значајно да поскупи уколико се не буду смањиле плате запослених.

Вршилац дужности директора Електропривреде Србије, Милорад Грчић, рекао је да у том предузећу **неће бити отпуштања вишка радника**, већ ће се смањење броја запослених обавити природним одливом радника.

Верхејн је у блогу на Б92 написао да ЕПС не може да заустави крађу струје која достиже 0,2 одсто БДП, неће да користи јефтина средства донатора за улагање у обновљиве изворе енергије, а да су они који су за задржавање тренутног стања успели да сву пажњу усмере на отпуштање 1.000 запослених.

"Не предузме ли се ништа, ЕПС ће опет тражити помоћ, паре, од државе па ће у крајњој линији то платити порески обвезници", написао је Верхејн.

Наводи да су за спречавање суноврата ЕПС-а и поништавање свега што је урађено у финансијској консолидацији битне три ствари - цена, трошкови запослених и инвестиције. Истиче да је цена струје за домаћинства и даље најјефтинија у Србији и објашњава да је разлог делимично у томе што је и производња јефтина, а другим делом што ЕПС-у није дозвољено да прати цене на тржишту.

Смањење плата запослених за 15 одсто, које је је предвиђено планом финансијске консолидације, неопходно је да се ЕПС не би "сурвао низ литицу", сматра Верхејн.

"То су најбоље плаћени радници у Србији, који су чак у 2015. години повећали плате за пет милијарди динара у односу на 2014. годину. Или смањењем броја запослених тамо где је очито да их је више но што треба. Нама је увек боље ово друго, али да би се то постигло ЕПС мора да

направи нову систематизацију радних места, која треба да покаже где су вишкови запослених", објашњава Верхејн.

Каже да је план који је представило руководство ЕПС-а, а према којем би инвестиције требало да се увећају за 300 одсто, потпуно нереалан.

"Према нашим анализама, чак и скромно повећање инвестиција даље ће погоршати финансијску ситуацију у ЕПС-у, осим ако се трошкови (цена струје и трошкови запослених) не прилагоде", напомиње он.

Верхејн препоручује три начина за прилагођавање трошкова - повећање цене струје са смањењем величине предузећа, повећање прихода и смањење трошкова и на крају прилагођавање инвестиционог плана. Друга могућност је прилагођавање величине предузећа и повећање цена само у висини инфлације, а трећа да се не смањују трошкови за плате, или да се минимално смање, а да се цена значајно повећа.

"То је опција по којој би потрошачи у Србији, домаћинства и предузећа, платила цену вишка веома добро плаћених радника у ЕПС-у", истакао је Верхејн и упитао "да ли грађани Србије треба да плате руковођење ЕПС-ом на неефикасан начин?".

Лазард почео анализу предузећа Аеродром Никола Тесла

Извор:Н1

Компаније Лазард почела је анализу предузећа Аеродром Никола Тесла и за неколико месеци даће препоруку Влади по ком моделу треба приватизовати ову компанију.

Иако је београдски аеродром успешно предузеће, свеж капитал неопходан је због његове даље конкурентности, каже Раша Ристивојевић који представља аеродром на скупу у оквиру Самита о западном Балкану у Паризу.

Говорећи о моделу приватизације, он каже да ће вероватно бити или концесија или приватно јавно партнерство.

Чадеж: Отварање поглавља веома важан сигнал за инвеститоре

Извор:Танјуг

Председник привредне коморе Србије Марко Чадеж изјавио је данас да отварање поглавља 23. и 24. за инвеститоре који желе да улажу у Србију значи - предвидивост која је у бизнису најважнија.

- Бизнисмени који долазе у Србију могу да знају како ће се земља кретати у следећих две, пет, десет година. Србији је показала да има политичку стабилност, да има реформски правац у последње две године - рекао је Чадеж за ТВ Пинк.

Он је додао да не прође дан, а да у ПКС немају посету неке велике компаније која жели да дође да инвестира, или тражи партнера која може да производи за њих у нашој земљи.

Говорећи о учествовању привредника из региона на Самиту земаља западног Балкана, Чадеж је рекао да је у Бечу иницирано формирање коморског инвестиционог форума и да у Паризу осам привредних комора представљају више од 350.000 предузћа из региона.

- Компаније међусобно комуницирају шта можемо заједно да радимо на трећим тржиштима, који су проблеми и шта можемо нашим владама да поручимо како би имали боље услове за

пословање. Разговарамо и са француским компанијама, како би дошло до новог партнерства - нагласио је Чадеж.

Он је додао да је за инвеститоре из Немачке и Француске важно да виде да ЕУ стоји иза европске перспективе држава западног Балкана и да је то онда јасна порука и за њих да могу да инвестирају.

За земље западног Балкана, како каже, важно је да што више раде заједно и заједно наступају на великим тржиштима, јер су сувише мале да би наступале појединачно.

Након Брежита, казао је Чадеж, ЕУ ће можда бити другачија, али Европа је пролазила кроз различите кризе, али увек је излазила са новим решењима.

Говорећи о састанку са представницима Привредне коморе Косова, Чадеж је рекао да је састанак део техничког дијалога и да се на таквим разговорима покушавају да реше техничка питања попут усклађивања ветеринарских сертификата, затим да се идентификују проблеми када је царина у питању.

- Идентификоване проблеме представљамо владама, како би се нашло решење за њих. Дакле, радимо на повезивању привреде - закључио је Чадеж.